

Allan Gordon Coutts wordt geboren op 11 januari 1923 in een Presbyteriaans gezin op de prairie van Saskatchewan in Kerrobert. Zijn ouders, Benjamin en Susan zijn van Schotse afkomst. Allan heeft 4 broers, 1 stiefbroer en 1 zus.

Hij is na de basisschool gaan werken op de boerderij en kan een trekker, vrachtwagen en auto besturen. Hij wordt beschreven als een eerlijke, erg rustige en wat gereserveerde jongen. Maar een die het goede voorheeft en geschikt wordt bevonden om te vechten. Ook al omdat ingeschat wordt dat hij ruggengraat en een sterke wil heeft. Hij is intelligent en kan zich zodanig goed aanpassen dat hij geschikt wordt geacht voor een promotie. Wordt aanbevolen als paratrooper. Zover komt het echter niet.

Net als twee broers en de halfbroer besluit ook Allan te dienen in het Canadese leger. Hij meldt zich aan op 15 januari 1943, 4 dagen na zijn 20e verjaardag. Hij is 1,72 m lang en weegt 67 kilo. Anderhalve maand later overlijdt zijn moeder op 54-jarige leeftijd.

Hij volgt de standaard militaire training waarbij twee dingen opvallen, beide in het voorjaar van 1943:

- hij zit 18 dagen in quarantaine omdat hij de bof heeft;
- doordat hij delen van zijn uitrusting kwijtraakt wordt er \$ 5,46 ingehouden op zijn soldij.

Vlak voordat hij in dienst ging heeft zijn vader een boerderij voor hem gekocht van 150 acres (= ca. 61 hectare) land, 7 paarden, 6 varkens en 60 stuks gevogelte. Het land is dat voorjaar klaar om in te zaaien en Allan wil eigenlijk de start van zijn militaire training opschorten zodat hij zijn land kan bewerken.

Daarvoor doet hij in april 1943 een beroep op zgn. Compassionate Farm Leave. Een regeling waarbij onder strenge voorwaarden bijzonder (onbetaald) verlof werd verleend door het leger, in dit geval om een boerderij draaiende te houden. Belangrijk, omdat er weinig arbeidskrachten beschikbaar waren op het platteland en de voedselvoorziening op peil moest worden gehouden.

Om zijn aanvraag kracht bij te zetten wordt deze vergezeld van verklaringen van een buurman en zijn vader. Een buurman, ook een landbouwer, heeft een tijdje geprobeerd ook de boerderij van Allan te runnen maar nu de lente aanbreekt kan hij dat niet meer combineren. Hulp is niet te vinden. Maar er moet nu gezaaid worden, niet alleen omdat dat belangrijk is voor de voedselvoorziening, maar ook omdat dat Allan in staat stelt om met de opbrengsten van het land de lening voor zijn land af te betalen. Een andere buurman pleit ook voor "compassionate leave" vanwege het feit dat zijn moeder recent is overleden, hij op dat moment al twee broers in dienst overzee heeft en zijn overige gezinsleden te jong zijn om 150 acres te bewerken.

De argumenten zijn sterk genoeg gebleken want het leger verleent Allan verlof voor een periode van 6 weken op 17 mei tot 31 oktober 1943. Of dit uiteindelijk ertoe heeft geleid dat de boerderij heeft kunnen voortbestaan valt te bezien.

Het volgende voorjaar (19 mei 1944) wordt Allan ingescheept met bestemming Verenigd Koninkrijk. Daar aangekomen wordt hij ingedeeld bij de North Nova Scotia Highlanders. Die zomer wordt hij lichtgewond aan de rechterschouder en -bovenarm. Daarvoor wordt in 19 dagen opgenomen in een hospitaal.

Op 29 augustus 1944 komt Allan aan in Frankrijk waar zijn regiment zich aan de overs van de Seine bij Rouen bevindt. Ze rukken langs de Franse Kanaalkust op naar het noorden waarbij ze o.a. strijd leveren bij Boulogne tot ze in oktober Zeeuws Vlaanderen bevrijden. De winter van '44-'45 wordt doorgebracht in de loopgraven rond Groesbeek. In februari zijn ze betrokken bij

Operation Veritable, zware gevechten rond het Reichswald bij Kleve/Kleef en bij Hochwald Gap. Eind maart 1945 steekt het regiment ten oosten van Emmerich de Rijn over en trekt Oost Nederland in. Het gaat dan snel noordwaarts via o.a. Zutphen, Bathmen, Heino, Heerenveen, Leeuwarden en Winschoten. Op 27 april 1945 wordt de Duitse grens overgestoken bij Leer en trekken ze verder Noordwest-Duitsland in. Tot op 8 mei 1945 de oorlog

eindelijk voorbij is en ze zich terugvinden in Norden, een kleine plaats in Ostfriesland vlakbij de Noordzeekust.

Na deze lange en ongetwijfeld loodzware inspanning kan worden begonnen met het opruimen van allerhande oorlogstuig. Ook in Duitsland wordt dat door de Canadezen voortvarend ter hand genomen. In Norden is een opslagplek gemaakt op de sportvelden van het dorp. Er ligt al een grote hoop verzameld spul waaronder munitie (landmijnen, granaten, bazooka's, handvuurwapens en kisten met steelhandgranaten) als op 11 mei 1945 rond half vijf 's middags het noodlot toeslaat.

Duitse krijgsgevangen soldaten laden een Canadese vrachtwagen met munitie uit. Een Duitse luitenant die met een Duitse vrachtwagen ernaast staat ziet ze nogal roekeloos te werk gaan en waarschuwt ze dat ze voorzichtiger moeten zijn bij het uitladen van munitie. Als de vrachtwagen bijna leeg is begint een rookgranaat in de vrachtwagen te sissen en ontsnapt er oranje rook uit. Het projectiel schiet uit de vrachtwagen tot bij de stapel munitie. Omstanders rennen weg en er volgt een zware explosie. De Duitse luitenant (Franz Schmidt) schopt daarna de lege huls weg om erger te voorkomen.

Waarschijnlijk is een metalen kist met Duitse steelhandgranaten ontploft want de resten van zo'n kist worden gevonden in de kleine krater die is veroorzaakt door de explosie. Twaalf niet ontplofte steelhandgranaten liggen ernaast. Een andere getuige denkt aan een ontplofte bazooka.

De gevolgen zijn eenduidig: twee gewonden, Allan Coutts en een Duitse soldaat. Zij stonden op de verkeerde plek op het verkeerde moment. De chauffeur van de Canadese vrachtwagen gaat op weg om een hospik erbij te halen, terwijl zijn maten Allan verbinden. Hij is zwaargewond aan zijn hoofd. De Duitser wordt door zijn kameraden verzorgd. Na tien minuten komt de hospik en even later worden beide gewonden afgevoerd naar 2 Canadian CCS (Canadees veldhospitaal). Daar loopt het spoor van de Duitse gewonde trouwens dood.

Onderzoek door het Canadese leger wijst uit dat het hier gaat om een ongeval tijdens diensttijd, de explosie kan niet worden verklaard en er was geen sprake van sabotage of andere onregelmatigheden.

Allan overlijdt als gevolg van zijn verwondingen aan de linkerzijde van zijn hoofd, kaak en arm in het veldhospitaal op 11 mei 1945. Een dag later krijgt hij een christelijke begrafenis en wordt zijn lichaam op de Lutheraanse begraafplaats in Leer ter aarde besteld.

Het is bijzonder triest dat hij na zo'n lange tocht de oorlogshandelingen overleeft en dan net na het einde van de oorlog door een ongelukkig ongeluk om het leven komt.

Tien maanden later, op 12 maart 1946, worden zijn stoffelijke resten herbegraven op de Canadese Begraafplaats in Holten in plot 7, rij F, graf 4.

Zijn graf wordt geadopteerd door een heer
Struik uit Deventer.

Onderscheidingen:

1939-45 Star

France & Germany Star

War Medal

Canadian Volunteer Service Medal & Clasp

Our footsteps will not allow us to go
backwards

SjB v1.1, mei 2023

Bronnen:

ancestry.ca

Wikipedia

<https://www.cwgc.org>

project44.ca